

Проф. др Мирослав Крстић, инострани члан АИНС од 2015. године је рођен 14.9.1964. у Пироту. Пиротску Гимназију завршио је као ученик генерације и дипломирао на ЕТФ-у 1989. на смеру за Аутоматику. Докторат је одбранио 1994. на Универзитету у Калифорнији, Санта Барбара, и освојио награду за најбољу дисертацију на UCSD-у.

Године 1997. постао је tenured Associate Professor на Универзитету у Калифорнији, Сан Дијего, 1999. унапређен у ранг Full Professor-a, 2009. постављен је на позицију Alspach Endowed Chair in Dynamic Systems and Control, а 2015. унапређен у титулу Distinguished Professor, која је највиши академски ранг на Универзитету у Калифорнији.

Крстић је *Fellow* у рекордних шест научних друштава: IEEE, ASME, SIAM, IFAC, IET (В. Британија), и AIAA (Assoc. Fellow). Крстић је освојио престижне награде Schuck и Axelby за најбољи научни чланак, National Science Foundation Career Award, Office of Naval Research Young Investigator Award, Presidential Early Career Award for Scientists and Engineers, Harold Chestnut Control Textbook Prize, коју додељује једном у три године International Federation of Automatic Control (IFAC), и Nyquist Lecture Prize, коју додељује ASME Dynamic Systems and Control Division. Први је професор технике који је добио Award for Excellence in Research у историји UCSD-а (годину након Нобеловца за хемију, Roger Tsien-a). Крстић је био Distinguished Visiting Fellow of the Royal (UK) Academy of Engineering, Distinguished Lecturer of the IEEE Control Systems Society, и Russell Severance Springer Distinguished Visiting Professor на Универзитету у Калифорнији, Беркли. Поводом Крстићевог педесетог рођендана, 45 његових колега је објавило Springer монографију у његову част, *Recent Results on Nonlinear Delay Control Systems: In Honor of Miroslav Krstic* (407 страна).

Крстић је ко-аутор 10 књига (M11 монографија), преко 200 чланака у часописима (око 170 у M21 категорији), преко 300 рецензираних чланака на конференцијама, 30-так поглавља у књигама, и 2 патента. Крстић је један од 5-10 најцитиранијих истраживача у области аутоматике на светском нивоу (цитиранији је од већине чланова америчке National Academy of Engineering из области аутоматике). Он има преко 22000 Google Scholar цитата (Scopus > 8000, без ауто-цитата > 6500), са Google Scholar H-индексом 62 (Scopus = 48).

Научни рад: нелинеарно и адаптивно управљање, управљање системима са расподељеним параметрима (увео експлицитну синтезу контролера за системе моделиране парцијалним диференцијалним једначинама и са кашњењем), Extremum Seeking (решио проблем стабилности, увео многе иновације, и популаризовао ES као средство за оптимизацију у одсуству модела у бројним индустријским применама и у мобилној роботичи).

Крстић је руководио многим пројектима (вредност личног учинка: 11 милиона долара), укључујући M83 реализације у производњи полупроводника (Cymet), токамак реакторима (General Atomics), експлоатацији нафте (Statoil), литијумским батеријама (Bosch), аутомоторима (Ford), гасним турбинама (United Technologies), акцелераторима (Los Alamos), авионима (Northrop Grumman), и геолошким анализама на Марсу (NASA).

Наставни рад. Број професора (у разним земљама) којима је био ментор је 22. Аутор је 10 књига, од којих се око пола користи у постдипломској настави, и од којих је једна добитник престижне триеналне Harold Chestnut награде коју додељује IFAC.

Организациони рад. Проректор за научно-истраживачки рад (Associate Vice Chancellor for Research) на UCSD-у. Основао Center for Control Systems and Dynamics на UCSD-у. Уредник три серије књига у оквиру Springer-Birkhauser корпорације. Тренутно је Senior Editor у најпрестижнијим часописима из аутоматике: IEEE Trans. on Automatic Control и Automatica.